

Małgorzata Żurawska – Uwikłani w uzależnienia

BIS AGH, 14 czerwca 2024

Link: <https://bis.agh.edu.pl/tpost/od0a5fkpi1-uwikani-w-uzalenienia>

8/06/2024 odbył się premierowy spektakl, pt.: Requiem dla snów, w reżyserii Michała Nowickiego, w krakowskim Teatrze Barakah. Sztuka została przygotowana na podstawie dramatu Anieli Płudowskiej pt. Głodni, inspirowanego filmem Darrena Aronofsky’ego, książką Huberta Selby’ego Jra oraz Heroiną Tomasza Piątka.

Requiem dla snów przedstawia spektrum uzależnień współczesnego świata, w tym przypadku jest to problematyka związana m.in. z lekomanią, kompulsywnym jedzeniem, oglądaniem telewizji i nałogami narkotykowymi. Wydaje się, że kwestia dotyczy wielu z nas, ponieważ nawyki przejmują kontrolę nad ludźmi. Możemy być uzależnieni od telefonu, relacji, miłości. Wszyscy bohaterowie przedstawienia posiadali swoje “słabości”, które zważyły na ich losie.

Historia Imy, (w roli Monika Kufel), obrazuje samotność osoby w średnim wieku oraz siłę manipulacji środkami masowego przekazu. Samotna wdowa pragnie zmienić swoje życie, ponownie stać się atrakcyjną kobietą, jak za czasów młodości.

Młodsze pokolenie; jej syn (Marek Puchowski), jego dziewczyna (Aniela Płudowska) i ich przyjaciel (Dawid Tas) mają słabość do substancji odurzających. Uzależnienie od narkotyków twardych powoduje stałe zmiany w organizmie. Wycieńczeni przez nałóg, są w stanie oddać wszystko za kolejną działkę.

Interesującą postacią jest terapeuta (Michał Kościuk), który zdaje się być wciągnięty w niezdrowy świat używek. Jego rola została ukazana nieco w karykaturalnej odsłonie, gdyż nie angażuje się on w swoją pracę, powtarza te same teksty pacjentom, co zdaje się metaforycznie opisuje terapię. Mężczyzna wykorzystuje pacjentki, traktuje niehumanitarnie, oferując im “materialną” pomoc, w zamian za zaspokojenie swoich cielesnych żądz.

Duet aktorów (Martyna Dyląg i Kacper Kujawa), mający kilka ról; partnerów reklamy, asystentów terapeuty, magnetyzująco przyciągał uwagę odbiorcy. Ich charakteryzacja oraz choreografia wpasowała się w brudny klimat otoczenia. Całość ich choreografii była intrygująca i wymagająca, lecz aktorzy świetnie dali sobie radę.

Publiczność mogła zagłębić się w losy bohaterów, poczuć jakby wydarzenia działały się tuż obok. Uzależnienia wpędziły ich w samotność, niezrozumienie przez środowisko, a finalnie zniszczyły zdrowie psychiczne i fizyczne.

Premiera przyciągnęła wielu widzów, potwierdza to wyprzedaż biletów. Widowisko trwało nieprzerwanie 125 minut, a zastosowanie braku przerw wywołało uczucie szybkiego upływu czasu. Warto zwrócić uwagę na oprawę muzyczną Piotra Korzeniaka, Pawła Stusa, którzy byli odpowiedzialni za muzykę na żywo. Dźwięki elektronicznej perkusji oraz gitary budowały napięcie i dramatyzm widowiska. Ich surowe i metaliczne brzmienia komponowały się ze scenografią.

Tematyka spektaklu jest poważna, można było odczuć ciężar problemu, jakim są uzależnienia. Nie powinno się ignorować osób potrzebujących pomocy, bywają to osoby, które ponownie nie dadzą rady samemu “stać na nogi”. Często bliskie im osoby nie zauważają istoty czyjegoś problemu, ich wsparcie może podnieść kogoś w potrzebie. Spektakl wywołuje wiele przemyśleń oraz emocji.